

MIJMERINGEN VAN EEN PENSIONADO

MIJMERINGEN
VAN EEN PENSIONADO

Een leven bij de reclassering
en andere verhalen

FRANK ARDÈL

© 2020 Frank Ardèl / Uitgeverij U2pi

Titel: Mijmeringen van een pensionado

Auteur: Frank Ardèl

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

ISBN: 978 90 8759 962 1

NUR: 320

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

INHOUD

Pensionado	7
De kiepauto	9
Merel	11
Cartesius Lyceum	15
Paradiso	18
Een open relatie	20
Samenwonen	22
WVHEDW	24
De sociale academie	27
Jerry	29
Medisch Komité Angola	31
Gevangenis Veenhuizen	34
Elise	36
De bedreiging	39
Exodus	41
Frankrijk	43
Open kamp Warnsveld	44
Kinderen	46
De beroving	48
Muis Piep	51
Cathy	52
Geheime operatie	54
De disco	56
Scheiding	58
Haagse ambttenaren	60
Susan	62

Undercover	64
The Body	66
Anna	68
Moord op de A9	70
Op audiëntie bij Peter R.	72
Sascha	74
De liquidatie	76
Kat en muis	78
Zeeman	80
Nabila	82
De prijsvraag	84
Perceptie	87
Ma	89
Het liep anders	93

PENSIONADO

Ik had het mij allemaal zo mooi voorgesteld: op tijd met pensioen en dan volop van het leven genieten. Er gingen te veel mensen om mij heen dood. En ook mijn eigen vader was maar net met pensioen en kreeg op zijn 65e jaar een hartaanval en overleed, nu 32 jaar geleden. Nu eerst afkicken van het werk door twee maanden naar Zuid-Frankrijk te gaan. Eerst met Cathy, mijn vrouw, en dan nog 5 weken alleen. Tijd voor overdenken, maar ook lezen, fietsen, zwemmen en lekker eten en drinken. Ik had als verwoede kampeerder, die altijd anti-caravan was geweest, een mini KIP-caravan aangeschaft, want enig comfort tijdens zo'n lange vakantie stelde ik toch wel op prijs, niet in het minst omdat ik dan 's nachts niet meer over een camping hoefde te dolen om een plas vol met wijn kwijt te raken.

We hadden er samen al vaak over gesproken: wat moet je nog met je leven wanneer het werk ophoudt: achter de geraniums, of enigszins het avontuur op zoeken met en zonder elkaar. Zou ik tot het einde van mijn leven met Cathy blijven en was er nog ruimte voor anderen na 24 jaar relatie met elkaar?

De weken in Frankrijk gaven een mooie aanzet voor een eerste verkenning. Voor Cathy hoefde het allemaal niet zo: zij had na vele relaties toentertijd voor mij gekozen en dat was nog steeds zo, maar zij wilde mij graag de vrijheid geven.

Het liep heel anders: zij ontving opeens na 20 jaar een mail van een oude vriend van een vakantiecamp met wie zij - lang geleden - jarenlang gecorrespondeerd had. Hij was met pensioen en bekende dat hij al die tijd op haar verliefd was geweest en zou haar nu graag een keer ontmoeten. Hans, zo heet hij, bleek ondertussen ook getrouwd te zijn en drie kinderen verder.

Cathy liet mij weten hem wel te willen ontmoeten en dat leek mij prima.

Een eerste eetafspraak had tot zoenen geleid en op mijn vraag of dat tongzoenen was antwoordde Cathy bevestigend. Na verder doorvragen bekende ze dat ze enigszins verliefd was en de gedachte aan seksueel contact voor haar geen onaantrekkelijke gedachte was.

Dit was het begin van mijn pensioen ...

DE KIEPAUTO

Als kind woonde ik in Amsterdam Slotermeer, één van de tuinsteden in Amsterdam West. Wij woonden in een jaren 60 flat aan de rand van de Sloterplas, een grote recreatieplas die was uitgegraven om met het zand de nieuwbouwwijken te laten verrijzen. Wij woonden in een benedenwoning met vier kamers en een klein tuintje. Je hoefde alleen de straat over te steken en dan waren we op het “landje” van de Sloterplas, een woest onontgonnen terrein waar het voor kinderen heerlijk toeven was.

Zo speelde ik daar regelmatig met mijn vriendje Ronnie. Meestal waren we aan het voetballen, maar ook speelden we met andere kinderen cowboytje of riddertje. Toen ik een jaar of tien was speelden daar ook wat jonge kinderen met hun ouders erbij. Deze laatsten zaten aan de oever van de Sloterplas te picknicken. Twee kinderen zwierven daar omheen, deden tikkertje, of speelden met wat speelgoed waaronder een grote rood-gele kiepauto. Ronnie en ik waren daar helemaal weg van en wanneer de kinderen zo nu en dan zich bij de picknick van hun ouders voegden, stond de kiepauto meermalen onbeheerd. Ronnie en ik hadden ons verschanst achter een muurtje dat langs de oever van het water liep en het strand van een soort boulevard scheidde. Op een gegeven waagden wij het erop, we grepen die kiepauto en renden keihard weg het struikgewas van het landje in dat achter de boulevard lag, zonder achterom te kijken.

Met een omweg staken we de weg over naar ons huisadres. We vertelden aan mijn moeder dat we de kiepauto hadden gevonden en - gek genoeg - geloofde zij het. Ronnie en ik kregen later ruzie wie de kiepauto thuis mocht hebben en omdat ik hem uiteindelijk had gepakt, was ik van mening dat hij van mij was. De eerste dagen was ik steeds bang dat de politie aanbelde, maar er gebeurde niets. Wel belde na enkele dagen Ronnie en zijn oudere zus aan en zij beweerden tegenover mijn moeder dat de kiepauto was gestolen. Ik ontkende en mijn moeder geloofde mij en zei dat haar zoon nooit zoiets zou doen, waarna Ronnie en zijn zus huiswaarts keerden. Het kwam nooit meer goed tussen ons.

Toch durfde ik niet met de kiepauto in de tuin te spelen. Gelukkig hadden wij een zomerhuisje in het Fransche Kamp bij Bussum en daar bracht ik hem mee naar toe.

Op één of andere manier echter bleef deze kiepauto voor mij besmet en ik speelde er dan ook weinig mee. Ik was er echter wel in geslaagd een wiel enigszins te vernielen waardoor hij minder goed reed. Na jaren in het schuurtje te hebben gestaan van het zomerhuisje vroeg mijn moeder of we dat kapotte ding niet eens weg konden gooien. Ik stemde onmiddellijk in en was blij dat ik na jaren van de kiepauto was verlost

MEREL

Mijn eerste vakantie als 16-jarige puber was met een groep van 7 leeftijdsgenoten bestaande uit 5 jongens en 2 meisjes. We gingen vanuit Amsterdam op de fiets naar een camping in Arnhem. Er waren twee stellen bij en 4 jongens waren op zichzelf. Zo stonden we met 6 tenten op het jongeren gedeelte van de camping waar 's avonds streng gecontroleerd werd op drugs en lawaai. Het ging zelfs zover dat de campingbeheerders soms 's avonds laat met een zaklantaarn in je tent keken, maar dat was in die tijd op jongerencampings blijkbaar de gewoonte.

's Avonds gingen we vaak naar de kantine om lol te maken. Klaverjassen was één van de vormen van vermaak en we speelden dan ook tegen andere teams. Merel maakte daar deel van uit en zij viel mij onmiddellijk op door haar luide lach en haar korte leren rok en witte bloesje waarin haar “welvingen” duidelijk zichtbaar waren. Naar een paar avonden raakten we verder aan de praat en bleek al snel dat we ons tot elkaar aangetrokken voelden. Dit leidde tot een eerste kus in de afgelegen zandkuil van de camping. Merel was daar als 16-jarige met haar ouders die op het gezinsterrein van de camping stonden. Zij moest doorgaans om elf uur 's avonds binnen zijn, terwijl wij als groep vaak tot diep in de nacht doorgingen, hetzij -stiekem - op een afgelegen deel van de camping, of daarbuiten. Onze kennismaking was daarom beperkt en na een paar dagen ging Merel weer terug naar huis. Het

toeval wilde dat zij in Amsterdam vlak bij mij in tuinstad Slotermeer woonde op nog geen 2 km afstand. Wij spraken af dat zij na de vakantie bij mij langs zou komen. Ik hoopte natuurlijk dat dat zou gebeuren, maar ik had al meer ontluikende vakantieliefdes gehad waar nooit een vervolg aan werd gegeven. Dit keer was er meer kans omdat we zo dichtbij elkaar in de buurt woonden, dus ik hield hoop.

Na de vakantie begonnen de scholen weer: ik zat op het Cartesius lyceum en in het laatste jaar van de HBS-b. Mijn moeder waakte daarom over mij en joeg al snel elke schoolvriend(in) die - zogenaamd - huiswerk kwamen doen, de deur uit. Zo ging het ook de eerste keer met Merel: zij was met een vriendin langs komen fietsen, op een moment dat ik niet thuis was. Zij trof echter wel mijn moeder die haar duidelijk maakte dat ik voor een zwaar schooljaar stond en echt geen tijd had voor vriendinnetjes. Al eerder was ze er op die manier in geslaagd een leuk meisje bij mij weg te houden, maar Merel liet zich gelukkig niet uit het veld slaan. Ze had mijn telefoonnummer opgezocht en kreeg mij een keer rechtstreeks aan de lijn. Zo maakten we in het begin geheime afspraakjes en langzaam ontstond op die wijze onze relatie. Doorgaans zagen we elkaar overdag, of vroeg in de avond, zodat we verder geen argwaan wekten bij onze ouders. Daar kwam nog bij dat de ouders van Merel streng christelijk gereformeerd waren en geen relaties van hun dochters tolereerden met iemand van een ander geloof, laat staan

met iemand zonder godsdienstige achtergrond zoals ik. Bovendien had ik lang haar tot op mijn schouders, wat vermoedelijk ook niet tot aanbeveling strekte. Soms spraken we bij afwezigheid van de ouders bij elkaar thuis af, maar dan moesten we altijd waakzaam zijn. Zo ben ik wel eens vanuit de slaapkamer van Merel uit het raam geklommen - ze woonden in een flat op de begane grond - toen haar ouders onverwacht thuis kwamen.

Geleidelijk aan groeide onze relatie en was het moment gekomen om deze bekend te maken. We hadden toen al heimelijk onze eerste seks gehad, heel spannend vond ik dat, want het was voor mij de eerste keer van mijn leven, terwijl Merel al een paar vriendjes had gehad.

De ouders van Merel accepteerden mij als per persoon, maar keurden de relatie af vanwege het geloof.

Daarnaast was seks voor het huwelijk uit de boze. Vele discussies volgden: in feite vond de vader van Merel dat zij uit eigen wil niet voor iemand kon kiezen die niet Christelijk gereformeerd was, want zo was zij niet opgevoed. Het feit dat ze voor mij koos, was volgens hem een vorm van indoctrinatie. Dat zijn dochter onafhankelijk van hem haar eigen gevoel en haar eigen denkbeelden kon hebben, ging er bij hem niet in. Mijn ouders waren minder moeilijk en mijn vader leek Merel wel te mogen, al liet hij dat nooit zo expliciet weten. Hij was sowieso geen prater. Daarnaast bleef mijn moeder er tijdens mijn examenjaar over waken dat ik voldoende tijd aan mijn huiswerk besteedde en het contact met

Merel met name doordeweeks beperkt bleef.

Zo verliep onze relatie het eerste jaar enigszins op een laag pitje: heimelijke seks op elkaars kamer voor zover daar ruimte voor was. Zo verwachten de ouders van Merel dat je met name bij hen in de woonkamer verbleef en voor zover wij op haar (slaap)kamer verbleven, had de moeder van Merel de hinderlijke gewoonte om met regelmaat zonder te kloppen drinken en versnaperingen bij ons te brengen, waardoor we nooit onze eigen privacy konden waarborgen. Zo bleef het de eerste jaren aanmodderen, temeer daar we niet bij elkaar mochten blijven slapen en ik Merel vaak 's avonds laat naar huis moest brengen, omdat zij dan niet meer alleen over straat mocht gaan. Op deze wijze heeft onze relatie nog 6 jaar voortgeduurd

.....

HET CARTESIUS LYCEUM

Het Cartesius Lyceum in Amsterdam west was een zusterschool van het Spinoza lyceum in Amsterdam zuid. Op beide scholen werd de HBS en gymnasiumopleiding aangeboden. Het eerste jaar was een brugklas voor beide opleidingen en hoewel ik hoge cijfers had voor Grieks en Latijn, besloot ik toch de HBS te gaan volgen, omdat ik het nut niet in zag van deze talen. Het Cartesius was behoorlijk vrijzinnig: er werd al veel van zelfstudie verwacht en met name in de latere jaren kwamen de vrije leraren opzetten die de verantwoordelijkheid voor het studeren en het huiswerk bij de scholieren neerlegden. Daarnaast ontstond in de periferie van de opleiding een subcultuur van blowen en popmuziek. Het Cartesius had een aula waar in de weekenden regelmatig bekende Nederlandse popgroepen optraden. Niet alleen voor de schoolfeesten van het Cartesius zelf, maar ook voor feesten van andere scholen zoals de Osdorper Scholen Gemeenschap (OSG). Was het geen schoolfeest van onze eigen school, dan moesten wij door het raam klimmen van de fietsenkelder, want wij wisten natuurlijk wel de weg in onze eigen school. Zo heb ik daar Brainbox, Cuby, Q65, Living Blues en Herman Brood gezien.

De wiet deed op die feesten in de fietsenkelder zijn intrede, al was ik zelf daar geen gebruiker van. Ik rookte niet en gebruikte geen alcohol, al is dat laatste op den duur wel anders geworden.

Naarmate de jaren vorderden, werden wij als leerlingen geconfronteerd met nieuwe onderwijsmethoden, zo kregen wij voor wiskunde te maken met een leraar die aanhanger was van het “Rode Boekje”, de heer Cees van Barle. Hij stelde dat de leerlingen voor zichzelf verantwoordelijke individuen waren, die ook verantwoordelijk waren voor het maken van huiswerk. Aangezien ik een bèta leerling was, waren de verschillende wiskundevakken onze belangrijkste vakken, maar toen min of meer de dwang verdween, gooiden velen er waar het het huiswerk aangaat met de pet naar. Dat resulteerde bij velen van ons in slechte cijfers en daar hadden wij toch geen goed gevoel over, een klein jaar voor het eindexamen. Onze leraar confronteerde ons keer op keer met onze eigen verantwoordelijkheid. De ouders van de verschillende leerlingen begonnen zich echter meer en meer zorgen te maken en uiteindelijk kwam het tot klachten over van Barle bij de rector, welke de slechte cijfers natuurlijk ook niet was ontgaan. Al met al leidde dit ertoe dat van Barle alleen nog maar aan de onderbouw les mocht geven. Dit accepteerde hij niet omdat op die leeftijd het eigen verantwoordelijkheidsgevoel nog niet voldoende kon groeien, zo was zijn overtuiging, en hij nam zijn ontslag. Ik herkende dat wel enigszins, we werden meer en meer op onszelf teruggeworpen en langzamerhand met het naderen van het eindexamen begon er een bewustzijn te ontstaan dat we zelf toch echt verantwoordelijk waren voor onze eigen resultaten. Echter toen van Barle

ontslag hard genomen, kregen we een leraar die ook geen enkele druk uitoefende naar ons toe, maar daar geen onderliggende filosofie bij hanteerde en meer uit gemakzucht handelde,

Het resultaat was rampzalig: de meeste jongens van de klas hadden drie maanden voor het eindexamen 4-en en 5-en voor de wiskundevakken, alleen de twee enige meisjes presteerden goed. Dit was uiteraard niet goed voor de reputatie voor de school, want doorgaans slaagden 80% van de leerlingen en dat ging nu zeker niet gebeuren. Daarnaast was het het laatste HBS-jaar voordat het mammoet-systeem werd ingevoerd, wat bekende dat de leerlingen die zouden zakken voor het examen het volgende jaar in een zogenaamde stedelijke “bezemklas” zouden moeten gaan plaatsnemen en waarschijnlijk naar een andere school moesten gaan. Een gezamenlijke actie van de schoolleiding en de ouders resulteerde erin dat een we een aantal keer per week na de gebruikelijke lessen extra bijles kregen van een heel strenge leraar.

Zo hoopte men dat men binnen drie maanden nog enigszins de schade kon herstellen.

Van de 12 leerlingen die bijles kregen, haalden er uiteindelijk - al of niet met een herexamen - 6 hun examen. De overige waren voorbestemd voor de bezemklas .Ik was één van degenen die met een herexamen alsnog zijn HBS-b diploma behaalde, al was het met de hakken over de sloot....

PARADISO

Vanaf mijn 15e ging ik met Martin, één van mijn vaste vrienden, regelmatig naar Paradiso bij het Leidseplein. We kwamen er zo'n tweemaal per week. Ik vooral voor de muziek, Martin ook voor het blowen. Het waren de beginjaren van Paradiso met projecties op de muren, dansen, en allerlei creatieve workshops, al heette dat toen nog niet zo. Vrijdag en zaterdag waren er meestal optredens en wij waren daar vaak bij aanwezig. Ik heb daar menige popgroep zien optreden. Ik zelf hield vooral van de Engelse groepen rondom Canterbury, zoals Soft Machine, Caravan, Hatfield en the North en Matching Mole. Deze groepen heb ik toen alle in Paradiso zien optreden. Later voegden zich daar artiesten als John Hiatt, Paul Weller & John Martyn bij.

Na een jaar mocht Merel van haar ouders ook mee naar concerten, die waren toen nog niet op de hoogte van de "verderfelijke" reputatie van Paradiso, hetgeen later wel anders werd. Daarnaast voegden zich meer en meer klasgenoten van de HBS zich bij ons, zodat we vaak in de weekenden met een grote groep naar Paradiso gingen. Behalve voor de popmuziek ging ik mij ook steeds voor de jazzmuziek interesseren. In Paradiso zag ik optreden van Hans Dulfer en Dexter Gordon. Later ging ik meer en meer naar het BIM-huis, dé jazzconcertzaal van Amsterdam en liet ik de periode van Paradiso enigszins achter mij, al kwam ik er nog incidenteel wanneer er

goede concerten waren.

Helaas werden in Paradiso behalve wiet, ook steeds meer harddrugs verhandeld en gebruikt. Daardoor raakte een aantal van mijn vrienden zwaar verslaafd en heb ik deze op den duur uit het oog verloren, omdat ze aan de zelfkant van de samenleving terechtkwamen.

EEN OPEN RELATIE

Merel en ik hadden in de beginjaren een open relatie. In onze relatie waren we de eerste jaren voornamelijk op elkaar gericht. We gingen vaak samen uit - met en zonder vrienden - volleybalden samen bij het buurthuis en gingen regelmatig nog naar Paradiso voor concerten. Zo langzamerhand kregen we ook elk onze eigen vriendenkring, ik voornamelijk via het voetbal en Merel in het buurthuis bij haar in de buurt, waar ze eenmaal per week 's avonds wat ging drinken. Ik zelf geloofde niet in het instituut huwelijk en geloofde niet in monogamie, maar in de praktijk maakte ik naarmate de tijd verstreek mij aan beide "schuldig".

Merel en ik hadden gingen ook vaak onafhankelijk van elkaar uit.

Op een avond vertelde Merel dat ze verliefd was geworden op Wim, iemand die ze vanuit het buurthuis kende, met hem mee naar huis was gegaan en ze samen hadden gevreeën. Alhoewel ik degene was die vond dat een open relatie moest kunnen, werd ik meteen bevangen door jaloezie. Zij was altijd degene die vond dat je voor de één of de ander moest kiezen en twee relaties niet naast elkaar konden bestaan. Ze zei dat ze dat nu anders voelde en niet overwoog om bij mij weg te gaan. Ik kon er moeilijk mee omgaan: Merel ging soms uit met Wim, maakte zich voor mijn ogen op, waar ik alleen maar jaloerser door werd. Daarnaast ondernam ze dingen met hem, die